

R.M. Mc Cheyne

CHRISTUS TEGENWOORDIG, EN TOCH ONBEKEND

Ben Ik zo lange tijd met ulieden, en hebt Gij Mij niet gekend, Filippus? (Joh. 14: 9)

Gedurende de drie jaren van zijn openbare bediening was Christus nacht en dag met Zijn discipelen geweest. Zij hadden Hem in allerlei toestanden gezien, wandelende op de zee, de duizenden voedende, de doden opwekkende. Zij hadden al Zijn woorden gehoord in de synagogen, in de tempel, op de wegen. Hij had hen gevoed met melk, en niet met vaste spijs, hun zulk onderwijs gevende als zij in staat waren te kunnen bevatten. En nochtans is het verbazend hoe blind zij waren voor Zijn grootheid en heerlijkheid. Zij waren onverstandig en traag van hart om te geloven al wat de profeten van Hem gesproken hadden en alles wat Hij van Zichzelf had gesproken.

De laatste nacht, welke Jezus met Zijn discipelen zou zijn, was daar, en Zijn hart was vervuld met een tederheid, die niet van de wereld is. Maar hoe voller en tederder Zijn heilig hart werd, des te dwazer en stomper werden Zijn discipelen. „Filippus zei tot Hem: „Heere, toon ons de Vader, en het is ons genoeg.” Jezus zei tot hem: **„Ben Ik zo lange tijd met ulieden, en hebt Gij Mij niet gekend, Filippus?”**

Twee zaken geven aan dit antwoord van Jezus een bijzondere tederheid.

1ste. Hij herinnert Filippus dat Hij met hen was geweest. Hij was één met de Vader, was in de schoot van God, en nochtans was Hij gekomen en in hun midden geweest. Hij had het gezelschap van de Hem aanbeddende engelen verlaten om met hen te zijn, de Koning van de heerlijkheid was gekomen om te verkeren met nietige aardwormen. Had Hij hun van de hemel vriendelijk toegelachen, dat zou reeds groot en wonderbaar zijn geweest, maar Hij zegt: „Ik ben met u geweest, met u op de weg en bij de bron, met u op de zee en in de woestijn, Ik ben uw oudste broeder geweest, en hebt Gij Mij toch niet gekend?”

2e. Dat Hij met hen was geweest „zo lange tijd.” Had de Zoon van God voor een ogenblik de aarde bezocht, het zou inderdaad wonderbaar geweest zijn. Maar het duurde jaren. Drie jaren was Hij met hen uit en ingegaan. Hij had hen onderwezen, hun de Schriften geopend, hen Ieren bidden, hen al die tijd als hun oudste broeder geleid,

gewillig om hun alles te verklaren. O, hoeveel tederheid is er dan in dat woord: „Ben Ik zo lange tijd met ulieden?”

Onderwerp. *Wanneer Christus lange tijd met een ziel geweest is, verwacht Hij dat die ziel Hem kennen zal.*

I. Laat ons spreken van de Christenen.

1. Christus is geweest met de gelovigen. Hij zegt tot ieder kind van God: „Ik ben met u geweest.”

1ste. In de bekering. Het is de openbaring van Christus aan de ziel, waardoor zij tot rust komt. Toen Christus zichzelf aan Saulus openbaarde, viel hij ter aarde en riep: „Heere, wat wilt u dat ik doen zal?” (Hand. 9 : 6). Zo is het nog. Christus is met de ziel in de bekering. Bent u bekeerd? Dan bent u met Jezus geweest en Jezus is met u geweest.

2e. In de woestijn is Christus met de ziel. De ziel houdt zich vast aan haar Geliefde opkomende uit de woestijn. Zo u inderdaad gelovigen bent, dan weet u wat het is de liefelijke, zielversterkende tegenwoordigheid van de Geliefde te genieten.

3e. In tegenspoeden. Dan vooral is Christus met de ziel, wanneer zij zich in het vuur of in het water bevindt: „Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn.” (Jes. 43 : 2). En wederom: „Ik zal u geen wezen laten; Ik kom weder tot u.” (Joh. 14 : 18). Indien u Christenen bent, dan hebt u het gevoeld dat Christus in de dag des kwaads bij u was. Wanneer de deuren gesloten zijn, dan staat Jezus in het midden en zegt: „Vrede!”

4e. In het gebed. „Waar twee of drie in Mijn naam vergaderd zijn, daar ben Ik in het midden van hen.” (Matth. 18 : 20). Hij is nabij in ons zuchten, in ons roepen, om ons gebed Gode welbehaaglijk te maken. 'Ook het eenvoudigste gebed van de eenvoudigste gelovige ontgaat Hem niet. Christenen, u weet dat Christus in het gebed met u is. Hierdoor juist hebt u vrijmoedigheid om tot de troon van de genade te naderen.

2. Christus is lange tijd met de gelovigen geweest: „Ben Ik zo lange tijd met ulieden?” vraagt Hij. Christus was nog slechts drie jaar met de discipelen geweest, toen Hij dit zei. Gedurende veel langer tijd is Hij met sommigen van u geweest. Zie eens terug, geliefde Christenen, naar de weg langs welke Hij u heeft geleid. Deze dag is een verhevenheid, plaatst u daarop, en ziet eens achter u. Hoe lange tijd is Christus met u geweest? Enigen uwer, die reeds hoog bejaard zijn, werden in hun jeugd bekeerd: reeds een leeftijd is Christus met u geweest. Hij is met u geweest als uw Borg, als uw Sterkte, als uw oudste Broeder, als uw Pleitbezorger bij Zijn Vader. Reeds voor vele, zeer vele jaren is Hij aldus met u geweest. Indien deze of gene hooggeplaatste edelman u een bezoek kwam brengen, en als een vriend gemeenzaam met u verkeerde, zoge u zulks een grote zaak noemen. Hoeveel groter zaak is echter deze! Christus is met u geweest, Christus kent u bij name, Christus heeft dikwerf tot u gezegd, evenals tot Zacheüs: „Heden moet Ik in uw huis blijven.” (Luk. 19 : 5).

Sommigen zijn wellicht eerst onlangs tot de kennis van Christus gebracht. U hebt eerst voor korte tijd de deur geopend en Christus ingelaten. Toch is Hij reeds lange tijd met u geweest. Christus één enkele dag bij zich te hebben, is Hem lange tijd met zich te

hebben: zo groot een eer is het zo rijk een zegen is het. Er is een dag op handen, wanneer u een ogenblik met Christus veel meer zult achten dan een geheel leven zonder Hem! „Eén dag in uw voorhoven is beter dan duizend elders.” (Psalm 84 : 11).

3. Christus berispt de gelovigen omdat zij zo weinig van Hem weten. „Hebt Gij Mij niet gekend, Filippus?” De apostelen wisten veel van Christus, en toch waren zij traag van hart om alles te geloven. Zo is het ook nu nog met de Christenen. Zij weten veel van Christus, en nochtans zijn zij traag van hart om alles te geloven. Aan vele zaken is het duidelijk te zien, dat de Christenen Christus niet kennen.

1ste. Weinig blijdschap onder de Christenen. Het wordt slechts zeer weinig gevoeld dat de zonden vergeven zijn. Enigen uwer, die betonen Christenen te zijn, zouden terugdeinzen voor de vraag of zij gevoelen dat hun zonden vergeven zijn. U schijnt die vraag te vrezen, als ware zij een onwettige vraag als ware zulks een geheim, hetwelk u niet weten kunt. Is dit het geval met u? Voorwaar, dan mag Christus ook tot u zeggen: „Ben Ik zo lange tijd met ulieden, en hebt Gij Mij niet gekend?” Is niet Christus aan u geopenbaard als gekruisigde Zaligmaker als de beker van de toorn van God tot de bodem toe ledig drinkende? „O, onverstandigen en tragen van hart om te geloven alles wat de profeten gesproken hebben!” (Luk. 24 : 25).

2e. Weinig omgang met God. Wanneer u in de zonneschijn staat, dan voelt u de warme stralen van de zon; zo ook, wanneer u in Christus stond, dan zoge u de warme stralen van zijn liefde gevoelen. Hoe weinig is dit het geval. De gelovigen worden genoemd een volk, dat nabij God is. Ingaande in het binnenste voorhangsel, komen zij in de nabijheid van de Vader, wonen zij in Zijn verborgen plaatsen, rusten zij onder Zijn schaduw. Weinig, zeer weinig wordt daarvan gezien. Wel mag Christus zeggen: „Ben Ik zo lange tijd met ulieden, en hebt Gij Mij niet gekend?”

3e. Weinig heiligheid. Ware het oog van de Christenen gevestigd op de heersende, biddende, komende Zaligmaker, hoe geheel anders zouden zij zijn! Had u daarvoor ogen, wie behoorde u dan te zijn in heilige wandel en Godzaligheid!

(1) Hoeveel gierigheid wordt er nog gevonden onder degenen, die Christenen schijnen te zijn, hoevelen beschouwen het geld uitsluitend als het hunne, hoevelen gebruiken het slechts om zichzelf te goed te doen, om zichzelf genot te verschaffen, en dat, terwijl de zaak van Christus zo luid om offers roept!

(2) Hoeveel bitterheid is er onder velen, die zich als Christenen voordoen, hoevelen laten zich beheersen door een geest van hoogmoed en gebrek aan vergevingsgezindheid, hoevelen kunnen ontvangen beledigingen niet vergeten, en dorsten zelfs naar wraak!

(3) Hoeveel gelijkvormigheid aan de wereld is er in uw feesten en in uw opschik, in uw ijdele, ja zondige vermaken, en bovenal in uw gesprekken! Wie zou, u horende spreken, het kunnen weten dat u ooit bij Christus bent geweest, of dat Hij met u geweest is? Van waar dat alles? Omdat u Christus zo weinig kent. Na al de tijd, welke Christus met u geweest is, kent u Hem nog bijna in het geheel niet. Ach, laat toch dit jaar niet ten einde lopen zonder dat u zou besluiten Hem meer te leren kennen. Nog is Hij bij u. Een weinig tijd, en u zult Hem niet zien. Nog weinige dagen, en wellicht ziet u niets meer van Hem. Wie weet hoe spoedig de tijd van de genade voor u zal geëindigd zijn. Velen van u komen wellicht niet tot

het einde van het volgende jaar. Wandelt in het licht, terwijl het licht nog voor u schijnt. Kent Christus, en u zult Hem gelijkvormig worden.

II. Laat ons spreken van de ontwaakten.

1. Christus is met de ontwaakte zielen.

1ste. Hij was het die u deed ontwaken. Niemand is van nature bekommerd over zijn ziel. Dit is een werk van Christus aan de ziel. Wanneer de bliksem door een bos is gegaan, en u ziet één of meer bomen door zijn sterke schichten gespleten, dan zegt gij: Hier is de bliksem geweest. Zo ook, wanneer u een hart ziet, dat verbroken is onder het gevoel van zijn verloren toestand, dan kunt u zeggen: *Christus is hier geweest*. Zijn enigen van u ontwaakt? dan is Christus bij u geweest. Hij zag u in uw zonden en dwaasheid. Hij had medelijden met u, kwam tot u, raakte uw hart aan, en maakte dat u gevoelde verloren te zijn, opdat u Hem als uw Zaligmaker zou zoeken. Twijfelt er niet aan dat Christus bij u geweest is.

2e. Hij zoekt de ontwaakte zielen, en zo is Hij bij hen. Wanneer een herder de verloren schapen op de bergen gaat opzoeken, dan is hij in het bijzonder bezorgd over die, welke bloedend en verwond, de bergen doen weergalmen van hun droef geblaas. Hij ontfermt zich over het verwonde schaap. Wanneer een goed geneesheer het hospitaal binnentreedt, dan voelt hij zich getrokken naar de legers van de gevaarlijkste zielen, naar de kribben dergenen die van pijn liggen te kermen; over de zodanigen ontfermt hij zich. Zo ook zoekt Christus de bloedende, kermende zielen met een bijzondere zorg: „De Geest des Heeren heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte.” (Jesaja 61 : 1) „De Heere Heere heeft Mij een tong van de geleerden gegeven, opdat Ik wete met de moede een woord ter rechter tijd te spreken.” (Jesaja 50 : 4). Bent u een ontwaakte ziel? dan kunt ge u verzekerd houden dat Christus met u is, dat Hij zich over u onfermt.

2. Hij is dikwijls een lange tijd met hen. Sommige zielen blijven vaak een geruime tijd onder overtuiging van zonde, sommige zelfs maanden en jaren. Ik twijfel geenszins of dit jaar heeft vele zielen zien ontwaken. Christus is zeer lankmoedig over zulke zielen. Hij staat de hele dag aan de deur: „Ik heb Mijn handen de ganse dag uitgebreid tot een wederstrevig volk.” (Jesaja 65 : 2) En komt de nacht, nog blijft Hij staan en wachten: „Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen.” (Hooglied 5 : 2). Zijn er wellicht ontwaakte zielen hier, welke mij horen spreken? Christus is reeds lange tijd met u geweest. De Bijbel heeft van Hem getuigd; nachten dag is Zijn getuigenis bij u geweest. Zijn dienstknechten hebben tot u van Jezus gesproken; zij hebben gewacht en zijn lankmoedig over u geweest. Christus zelf heeft Zich zorgvol over u neergebogen. Nog nooit heeft een bedelaar zo lange tijd aan de deur van een rijke man gestaan als Christus reeds aan uw deur gestaan heeft.

3. Velen hebben Hem nochtans niet gekend. Hoewel Christus zo lange tijd met de ontwaakte zielen geweest is, zullen nochtans velen Hem niet kennen. Hem te kennen is het eeuwige leven. Zij zouden van al hun smarten genezen zijn zo zij slechts op Hem wilden zien. Maar zij willen niet. Enigen van u zijn in die toestand. Dit is uw zonde en uw ellende. Christus heeft reeds lange tijd aan uw deur gestaan en geklopt. Had u opgedaan, u zou gezien hebben een bloedende Zaligmaker, een Borg, een

gerechtigheid. U zou op Hem hebben gezien, en verlicht zijn geworden. Maar u wilde niet opendoen. Christus heeft gestaan en geroepen: „Indien iemand dorst, hij kome tot Mij en drinke.” (Joh. 7 : 37). U voelt grote dorst, en toch komt u niet tot Christus om te drinken. Christus heeft geroepen: „Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.” (Matth. 11 : 28). U gaat gebogen onder uw last, en toch wilt u niet tot Christus komen opdat u het leven mag hebben. Christus heeft geroepen: „Volg Mij;” (Luk. 9 : 9), die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen.” (Joh. 8 : 12). U dobert tussen Christus en de wereld. U zit vast aan de wereld, hoewel ge u ellendig voelt. Hoe lange tijd zal dat aldus blijven? Is Christus zo lange tijd reeds met u geweest, en hebt u Hem toch niet gekend, arme bekommerde ziel? Bedenkt het wel, sommigen hebben als bekommerden geleefd, en zijn als bekommerden gestorven. Bedenkt het wel, het zal u de helse smarten nog verzwaren, dat Christus zo lange tijd met u was, en u Hem niet hebt willen kennen. Wendt u dan nu toch tot Christus. Laat het nieuwe jaar niet beginnen zonder dat u Christus kent.

III. Nog een woord over de niet-ontwaakten.

1. Christus is met hen.

In zekere zin is Hij niet met hen. Zij zijn zonder Christus en zonder God in de wereld. In een andere zin is Hij wel met hen: „Ik weet uwe werken. (Openb. 3 : 15).

1ste Hij is met hen in het huis Gods. Het is mij een zeer wondervolle zaak hoe Christus zovelen, die nog zonder Hem leven, beweegt om naar het huis Gods te komen; ik heb dat nooit kunnen verklaren. Grote scharen volgden Jezus; nog wordt Hij door de scharen gevolgd.

Vraag. *Wat brengt u naar het huis Gods?*

Het is de trekkende genade van Christus. Hier is Christus met u, Christus opent Zijn schatten, en zegt: „Komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk.” (Jesaja 55 : 1).

2e. Hij is bij hen met Zijn voorzienigheid. De leidingen van Christus ten opzichte van niet ontwaakte zielen zijn menigmaal wonderlijk. De hand van Christus is daarin duidelijk zichtbaar: „Ik sta aan de deur en Ik klop.” (Openb. 3 : 20). In het nu verlopen jaar heeft Christus in Zijn voorzienigheid met velen van u getwist. Tot sommigen van u is Hij meermalen gekomen.

3e. Hij is met hen in hun zonden. Christus is tegenwoordig bij al hun onheilige feesten, Hij hoort al hun onheilige scherts, Hij is bekend met al hun begeerten, Hij weet al hun verbintenissen: „Ik weet uw werken.” Denkt u wel eens, wanneer u met het een of ander ijdel spel bezig bent, dat Christus aan uw zijde staat? Hij ziet de glimlach van vergenoegen op uw gelaat, maar Hij ziet ook de toorn van God die over uw zielen hangt. Hij ziet hoe ge uzelf met ijdele overleggingen misleidt, neerzittende aan de rand van de hel, en toch u vermakende met het nietige kinderspeelgoed van de wereld. Hoort wat Hij u toeroept: „Gij dwazen! wanneer zult u verstandig worden?” (Psalm 94 : 8) en wederom: „Heere, laat hem ook nog dit jaar.” (Luk. 13 : 8).

2. Hij is lange tijd met hen.

Er is grond om te geloven dat Christus met de ziel twist van de vroegste jeugd af, dat Hij voortgaat met haar te twisten tot het einde toe. Sommige goede mensen hebben

gemeend dat Christus het soms opgeeft en de ziel overgeeft tot de dienst van haar afgoden. Maar wellicht is het meer overeenkomstig de Schrift te zeggen dat Jezus de hele dag wacht. Hoe lange tijd heeft Christus reeds met sommigen van u getwist! Met deze dag zal wederom een jaar van Zijn twisting met u geëindigd zijn. Bedenkt het toch. O, welk een lankmoedigheid betoont u de Zaligmaker!

3. Nochtans kennen zij Hem niet.

Ach, er is reden om te geloven, dat velen van u nog evenmin Christus kennen als op de dag, toen ik mijn bediening in uw midden aanvaard heb, ja evenmin als op de dag van hun geboorte. Kende u Christus, uw hart zou in u door het gevoel van de zonde verbroken zijn. Maar helaas! Uw hart is nog geheel in u. Kende u Christus, dit zoge u uitdrijven om deel aan Hem te verkrijgen. Maar u zoekt Hem niet. Hoort de liefderijke stem van de Zaligmaker, die u nog op deze dag zo teder toeroept: „Ben Ik zo lange tijd met u geweest?” Het zal een van de grootste smarten in de hel zijn, de herinnering dat Christus zo dikwijls met u geweest is in dit huis des gebeds, in uw lotgevallen, en let wel in uw zonden. En u wilde niet op Hem zien! De herinnering dat Christus in het sacrament van het Avondmaal, zo dikwijls als de gekruiste Zaligmaker voor uw ogen is geschilderd geworden. Hoe dikwijls Zijn dienstknechten Hem als een vrijmachtige Zaligmaker aan u verkondigd hebben; hoe dikwijls Hij met innerlijke ontferming over u is bewogen geweest, en over u heeft geweend, en u hebt niets van Hem willen weten!

Toehoorders! ik vrees dat dit jaar in de dag des oordeels tegen u zal getuigen! Ik vrees dat velen u mij in die dag zullen beschuldigen en zeggen: *Waarom hebt Gij Mij niet duidelijker, krachtiger, meer gesproken? Waarom hebt u niet meer aan onze deuren geklopt, om tot ons en onze kinderen te spreken van Christus, de weg des heils? Was het niet de moeite waard meerdere pogingen aan te wenden om ons te redden van het eeuwig verderf?*

Ach lieve vrienden, wees toch niet langer onverstandig. Velen van u zullen mogelijk het einde van een volgend jaar niet beleven. Zullen er vijftig worden weggenomen, o ontzettende gedachte! mogelijk zult u onder die vijftig zijn; ja, al waren het ook veertig, dertig, twintig, tien, mogelijk zult u onder die tien zijn. En al was het ook slechts één, wie weet of u niet die éne zijn zult. In die stond, geliefden, zal het verschrikkelijk zijn te moeten horen: „Ik was lange tijd met u, maar u hebt Mij niet willen kennen!” Amen.

Dundee, 31 december 1837.